

Parasja 31-05-2009

Bij de feesttijden die God in Zijn woord nadrukkelijk Mijn feesttijden noemt vinden we ook de instelling van het wekenfeest beschreven. Het wekenfeest is één van de drie pelgrimsfeesten. Tijdens te Pelgrimsfeesten trok het volk Israel op naar Jeruzalem om daar bij de tempel, voor het Aangezicht van God het feest te vieren. Het wekenfeest is een dankfeest. Als dit feest gevierd werd waren de vroege tarweoogst en de gersteoogst klaar om geoogst te worden, en het volk trok dan naar Jeruzalem voor dit dankfeest. Ook werd gevierd dat God op de Sinai een verbond met Zijn volk Israel heeft gesloten, en dat bevestigd heeft door Zijn wet aan Mozes te geven tot welzijn van Zijn volk. In het nieuwe testament lezen we dat tijdens dit feest de Heilige Geest is uitgestort over een aantal gelovigen die dit feest vierden in de tempel. Over dit feest is een heleboel te vertellen. Er zijn ook parallellen te trekken tussen wat we over het wekenfeest lezen in het eerste en het 2^e testament, daar hopen we straks ook naar te kijken

Ik wil beginnen om met jullie te lezen over de instelling van het feest in Leviticus 23:15&16

De instelling van het feest

15 Daarna zult gij tellen van de dag na de sabbat, van de dag waarop gij de garve van het beweegoffer gebracht hebt: zeven volle weken zullen het zijn; 16 tot de dag na de zevende sabbat zult gij tellen, vijftig dagen; dan zult gij een nieuw spijsoffer de HERE brengen.

Het eerste woord in deze tekst wil ons gelijk al een belangrijke les leren. **Daarna zult gij tellen...** Er is dus een specifiek begin. In de voorgaande verzen vind kunt u lezen dat dit begin ligt bij het feest der eerstelingen dat in de week van ongezuurde broden na Pesach gevierd word. Je zou kunnen zeggen dat het wekenfeest zijn oorsprong vindt in het feest der eerstelingen. Deze 2 feesten kan men dus niet los van elkaar zien, ze zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Het is belangrijk om te beseffen dat wij het wekenfeest niet kunnen vieren zonder het feest der eerstelingen. Op de betekenis daarvan hoop ik straks nog even terug te komen.

We lezen dat er vanaf de dag der eerstelingen 50 dagen geteld moeten worden, en dan breekt het wekenfeest aan. 7 weken van 7 dagen moet men tellen, en dan nog één dag erbij. Wellicht doet dit jullie denken aan de parasja van 2 weken terug. We hebben toen met elkaar gekeken naar de inzetting van het jubeljaar. De meeste van jullie zullen zich nog herinneren dat het jubeljaar elk 50e jaar gevierd moest worden. Men moest 7 maal een periode van 7 jaar tellen, en het jaar wat daarop volgde, het 50^e jaar was het jubeljaar. Het was een jaar van totale vrijheid en vernieuwing. Hier; bij de instelling van het wekenfeest zien we dezelfde manier van tellen weer terug. Ook hier staat de 50^e dag voor het begin van een nieuwe periode. Ook in deze tekst zien we dat weer terug. Er staat; *dan zult gij een **nieuw** spijsoffer brengen.*

Als we deze dingen met elkaar vergelijken denk ik dat we dus zonder twijfel kunnen stellen dat ook dit feest een profetische betekenis heeft, en we zullen straks zien dat ook dit feest weer te maken heeft met de Messias Jezus die gekomen is, en weer terug zal komen om ons de volheid te openbaren van de schaduwbeelden die ons hier uit de wet toekomen.

Het offer

17 Uit uw woonplaatsen zult gij twee beweegbroden meebrengen; uit twee tienden efa fijn meel zullen zij bereid worden, gezuurd zullen zij gebakken worden, eerstelingen voor de HERE.

We lezen hier dat de Israëlieten 2 broden moesten offeren die gebakken moesten worden mét zuurdeeg. Dit is in tegenstelling met het offer dat op de dag der eerstelingen geofferd werd. Op de dag der eerstelingen werd één ongezuurd gerstebrood geofferd. Wij weten dat zuurdesem in de bijbel altijd het teken is van zonde en onreinheid. Het feest van de eersteling(in de week van ongezuurde broden) valt samen met de opstanding van de Heere Jezus. Hij was de eersteling uit de doden, die zonder vlek of rimpel of onreinheid(denk aan het paaslam dat geen gebrek mocht hebben), als een volmaakt *offer overgeleverd is voor onze zonden, en die opgewekt om onze rechtvaardigmaking.* (rom 4:25)

Maar bij het wekenfeest, als de vroege oogst binnengehaald werd, moesten er 2 gezuurde broden geofferd worden. Het éne brood staat voor de gelovigen uit Israel, het andere voor gelovigen uit de volken. Het zuurdesem staat hier voor iets wat niet volkomen is, het staat voor mensen die door de zonde zijn aangetast. Daarom lezen we ook dat er naast de broden een zondoffer gebracht moest worden, terwijl dat op het eerstelingfeest niet hoefde.(let op, er werd dan wel een 1 jarig volkomen lam geofferd om de verbinding tussen het paaslam en de eersteling aan te geven, maar er hoefde geen zond of schuldoffer gebracht te worden, zoals dat voor het wekenfeest wel duidelijk opgedragen werd). Daardoor kunnen wij leren dat wij vanuit onszelf zondig en onrein zijn, en dat onze levens alleen een Gode welbehagelijke offerande kunnen zijn door het volmaakte offer van het Lam Gods dat de zonde der wereld wegneemt.

Jacobus spreekt ook over de eerstelingen in zijn brief. Hij schrijft (jac 1:17&18)

17 Alle goede gave, en alle volmaakte gifte is van boven, van den Vader der lichten afkomende, bij Welken geen verandering is, of schaduw van omkering.

18 Naar Zijn wil heeft Hij ons gebaard door het Woord der waarheid, opdat wij zouden zijn (als) eerstelingen Zijner schepselen.

Jacobus noemt de gelovigen uit zijn tijd de eerstelingen van de schepselen. Ik geloof dat ook wij nog steeds behoren tot de eerstelingen van die enorme oogst die uiteindelijk binnengehaald zal worden.

Paulus spreekt in zijn brief aan de romeinen over **gans** Israel dat behouden zal worden, als de **volheid** der heidenen ingegaan zal zijn. Onze tijd is nog steeds de tijd van de voorjaarsfeesten, en de daarbij behorende kleine voorjaarsoogst. De feesten leren ons dat wij met hoop naar de toekomst mogen kijken. Wat een blijdschap en wat een vreugde staat er nog te wachten als straks de tijd van de najaarsfeesten zal ingaan, als de tijd zal aanbreken van de grote najaarsoogst! Als enorme aantallen mensen tot het geloof zullen komen, zich zullen bekeren en Jezus zullen erkennen al hun Heer en Verlosser. Zacharia profeteert over deze tijd als hij schrijft; (14:9)

9 En de HEERE zal tot Koning over de ganse aarde zijn; te dien dage zal de HEERE één zijn, en Zijn Naam één.

En jesaja schrijft (11:9t/m12)

9 Men zal nergens leed doen noch verderven op den gansen berg Mijner heiligheid; want de aarde zal vol van kennis des HEEREN zijn, gelijk de wateren den bodem der zee bedekken.

10 Want het zal geschieden ten zelve dage, dat de heidenen naar den Wortel van Isai, Die staan zal tot een banier der volken, zullen vragen, en Zijn rust zal heerlijk zijn.

We zien dus dat de profeten gesproken hebben over de tijden van de grote oogst die nog komen moet.

Laten wij ons tijdens dit feest verheugen in dit toekomstperspectief.

We gaan weer terug naar het wekenfeest.

Parallellen

We willen nu verder gaan kijken naar een aantal bijzondere parallellen die we kunnen trekken tussen het wekenfeest in het eerste testament, en het wekenfeest in het tweede testament, wat daar pinksterfeest genoemd wordt. Wellicht zijn een aantal van deze dingen bij jullie al bekend, maar ik wil toch wat dingen noemen.

Allereerst willen we gaan kijken naar wat dingen die gebeurt, zijn bij de berg Sinai toen de Heere met het geluid van bazuingeschal de 10 woorden bekend gemaakt heeft aan het volk Israel. In het eerste vers van exodus 19 lezen we dat de Israëlieten in de derde maand van het jaar bij de berg Sinai aankwamen. Hoewel de bijbel geen exacte data noemt denk ik toch dat we er vanuit mogen gaan dat dit ongeveer 7 weken na de uittocht is geweest. Dat zou dan precies ten tijde van het wekenfeest geweest zijn. De bijbel laat namelijk een aantal overeenkomsten zien tussen de wetgeving op de Sinai, en de uitstorting van de Heilige Geest op het wekenfeest.

Toen Mozes op de berg was om de 2 stenen tafelen van het verbond te ontvangen waren de Israëlieten aan de voet van de berg helaas met andere dingen bezig. Zij hadden voor henzelf afgodsbeelden gemaakt, en waren bezig om die te vereren. Toen Mozes van de berg af kwam zal hij dit tafereel ongetwijfeld met afschuw hebben aanschouwd. Hoewel God het volk op zo'n wonderlijke manier uit Egypte had bevrijd, en hoewel het volk dagelijks op een wonderlijke manier te eten kreeg van God (door middel van het manna) waren zij na 40 dagen toch in twijfel geraakt over het feit of God hen nog wel verder zou leiden, en zij hadden zich laten gaan in de zonde van afgoderij. Toch vertelt de bijbel ons dat er enige getrouwe levieten overgebleven waren die niet meegedaan hebben aan deze afgodendienst. Deze getrouwe dienaars zijn ondanks alles wat er om hen heen gedaan en gezegd werd tegen de druk van het hele volk in blijven geloven in het verlossingsplan van God, en de behouden aankomst in het beloofde land. Ik denk dat daar, zeker in deze tijd, voor ons een heel belangrijke les in zit, maar dat even ter zijde. Mozes heeft hen opgedragen om met getrokken zwaard door het volk te gaan, en broeders en naasten te doden. Dat hebben zij gedaan. In Exodus 32:27 lezen we dat er op die dag ongeveer 3000 mensen gedood werden.

Eeuwen later zijn op diezelfde datum een groot aantal Israëlieten bijeen om te vieren dat God Zijn wet aan hen gegeven heeft tot welzijn van het volk, en dat God met hen een eeuwig durend verbond heeft gesloten. Mozes had hen gezegd dat er uit hun broeders iemand zou komen zoals Hij. Het woord leert ons dat het volk Mozes heeft verworpen, en daarmee ten diepste Gods leiding en redding. En ook deze keer heeft het volk de door God gezonden Knecht verworpen, en geeft een groot gedeelte van het volk geen acht op de wonderen die in de voorgaande tijd in hun midden gedaan zijn. Maar opnieuw is er een boodschapper van God die hen oproept tot bekering en belijdenis van zonde. Petrus roept hen toe; "Wordt behouden van dit verkeerde geslacht". In het volgende vers lezen wij dat er 3000 mensen tot het geloof kwamen. Bij de wetgeving zijn 3000 mensen gestorven, bij de uitstorting 3000 mensen "als uit de dood levend geworden".

De uitstorting van de Geest

We zullen een stukje lezen uit handelingen 2:1-4 en 16-21

1 En als de dag van het Pinksterfeest vervuld werd, waren zij allen eendrachtelijk bijeen.

*2 En er geschiedde haastelijk uit den hemel een geluid, gelijk als van een geweldigen, gedreven wind, en vervulde het gehele huis, waar zij zaten.
3 En van hen werden gezien verdeelde tongen als van vuur, en het zat op een iegelijk van hen.
4 En zij werden allen vervuld met den Heiligen Geest, en begonnen te spreken met andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken.*

*16 Maar dit is het, wat gesproken is door den profeet Joël:
17 En het zal zijn in de laatste dagen, (zegt God) Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, en uw jongelingen zullen gezichten zien, en uw ouden zullen dromen dromen.
18 En ook op Mijn dienstknechten, en op Mijn dienstmaagden, zal Ik in die dagen van Mijn Geest uitstorten, en zij zullen profeteren.
19 En Ik zal wonderen geven in den hemel boven, en tekenen op de aarde beneden, bloed en vuur, en rookdamp.
20 De zon zal veranderd worden in duisternis, en de maan in bloed, eer dat de grote en doorluchtige dag des Heeren komt.
21 En het zal zijn, dat een iegelijk, die den Naam des Heeren zal aanroepen, zalig zal worden.*

Het is goed om de Profetie uit Joel die Petrus hier citeert aandachtig door te lezen. God heeft beloofd zijn Geest uit te gieten op alle vlees. Hoewel de uitstorting van de Geest in de tempel daar zeker een vervulling van was geloof ik dat de belofte die God door Joel gegeven heeft veel meer inhoud. De Geest zal uitgestort worden op alle vlees, dat wil zeggen op alle mensen. Andere profetieën in de schrift stemmen hiermee overeen. In Zacharia lezen we

9 En de HEERE zal tot Koning over de ganse aarde zijn; te dien dage zal de HEERE één zijn, en Zijn Naam één.

In Jesaja

want de aarde zal vol van kennis des HEEREN zijn, gelijk de wateren den bodem der zee bedekken.

Het kan niet anders, of deze situatie zal het gevolg zijn van een grote uitstorting van de Heilige Geest, op alle mensen.

Ook Israel staat nog een uitstorting van de Heilige Geest te wachten. In zacharia 12:10 staat

10 Doch over het huis Davids, en over de inwoners van Jeruzalem, zal Ik uitstorten den Geest der genade en der gebeden; en zij zullen Mij aanschouwen, Dien zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen, als met de rouwklage over een enigen zoon; en zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over een eerstgeborene.

Als je verder leest in Zacharia zie je dat koningen, profeten, priesters en gewone burgers zullen rouwklagen over deze Enig Geboren Zoon. In die dagen zal er een fontein geopend worden voor het huis van David en de inwoners van Jeruzalem, tegen zonden en onreinheid, en alle afgodendienst zal uit het land verwijderd worden. Een dergelijke uitstorting van de Heilige Geest over het volk Israel hebben we nog niet meegemaakt.

De profetie over het hernieuwde verbond uit Jeremia 31 stemt hiermee overeen.

*31 Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal maken;
32 Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaders gemaakt heb, ten dage als Ik hun hand aangreep, om hen uit Egypteland uit te voeren, welk Mijn verbond zij vernietigd hebben, hoewel Ik hen getrouwd had, spreekt de HEERE;*

33 Maar dit is het verbond, dat Ik na die dagen met het huis van Israël maken zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven, en zal die in hun hart schrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.

*34 En zij zullen niet meer, een iegelijk zijn naaste, en een iegelijk zijn broeder, leren, zeggende: Kent den HEERE! **want zij zullen Mij allen kennen**, van hun kleinste af tot hun grootste toe, spreekt de HEERE; want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven, en hunner zonden niet meer gedenken.*

Allereerst valt op dat het nieuwe verbond gesloten is met het huis van Israel en het huis van Juda. Als wij in geloof de Messias van Israel aannemen worden wij op dit volk geënt, als wilde olijftakken op een edele olijfbloom. Zo kunnen ook wij delen in de verbonden en in de beloften. In het laatste vers zien wij dat de laatste beloften voor wat betreft het nieuwe verbond nog altijd op hun vervulling wachten. “*zij zullen Mij allen kennen, van de kleinste tot de grootste toe*”. Jesaja schrijft in hoofdstuk 60:21 “*uw volk zal geheel uit rechtvaardigen bestaan*” Mijns inziens heeft dat alles te maken met de uitstorting van de Geest der genade en der gebeden waar we in Zacharia over lezen.

Het werk van de Geest

Het wekenfeest is ook ingesteld om te gedenken dat ongeveer 2000 jaar geleden de Heilige Geest uitgestort is. Ook vandaag de dag werkt deze Geest nog steeds in de harten van de gelovigen. Ik denk dat het goed is om ten laatste het werk van de Heilige Geest nader met elkaar te bekijken.

De bijbel noemt de Heilige Geest o.a; de Geest van Wijsheid, Geest van heiligmaking, Geest van openbaring, Geest van genade, Geest van gebeden. Hieruit kunnen wij opmaken dat wij als gelovigen deze Heilige Geest nodig hebben om ons leven te kunnen inrichten naar Gods wil. Allemaal hebben wij wijsheid, heiligmaking, openbaring, genade, en een Geest van gebeden nodig, om te kunnen bidden naar Gods wil. Ik denk dat het goed is om samen te lezen wat dat werk van de Heilige Geest precies inhoud. De Heere Jezus spreekt daarover in (johannes 16:7t/m15)

7 Doch Ik zeg u de waarheid: Het is u nut, dat Ik wegga; want indien Ik niet wegga, zo zal de Trooster tot u niet komen; maar indien Ik heenga, zo zal Ik Hem tot u zenden.

8 En Die gekomen zijnde, zal de wereld overtuigen van zonde, en van gerechtigheid, en van oordeel:

9 Van zonde, omdat zij in Mij niet geloven;

10 En van gerechtigheid, omdat Ik tot Mijn Vader heenga, en gij zult Mij niet meer zien;

11 En van oordeel, omdat de overste dezer wereld geoordeeld is.

12 Nog vele dingen heb Ik u te zeggen, doch gij kunt die nu niet dragen.

13 Maar wanneer Die zal gekomen zijn, namelijk de Geest der waarheid, Hij zal u in al de waarheid leiden; want Hij zal van Zichzelf niet spreken, maar zo wat Hij zal gehoord hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.

14 Die zal Mij verheerlijken; want Hij zal het uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen.

15 Al wat de Vader heeft, is Mij; daarom heb Ik gezegd, dat Hij het uit het Mijne zal nemen, en u verkondigen.

In deze onderwijzing spreekt de Heere Jezus van een aantal taken van de Heilige Geest. Allereerst noemt Jezus het overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel. De Geest overtuigt ons van zonde. Het is goed om te beseffen dat Hij dit nooit doet om ons de zekerheid van ons eeuwige behoud af te nemen. Paulus noemt de Geest in efeze 1 het zegel van onze zaligheid, en het onderpand van onze erfenis. Als de Geest ons dus overtuigt van onze zonde doet hij dat dus niet om ons aan het twijfelen te brengen, maar om ons op te roepen tot bekering, tot belijdenis van onze zonden en tot heiligmaking. Verder gaat Hij ons

ook wijzen op de gerechtigheid, die door de Heere Jezus aangebracht is, en waar wij ons vertrouwen op mogen stellen. En ook overtuigt Hij ons dat de overste van deze wereld geoordeeld is, zodat wij vervuld worden met hoop, omdat nu plaatsgemaakt is voor het koninkrijk van Jezus dat heel deze wereld zal overnemen. Paulus noemt al deze dingen in één tekst als hij in 1 kor. 1:30 schrijft; *30 Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die ons geworden is wijsheid van God, en rechtvaardigheid, en heiligmaking, en verlossing;* Verder gaat de Geest ons leiden is alle waarheid, en Hij gaat ons de toekomst verkondigen. Het getuigenis van Jezus is de Geest van profetie. Door zijn openbaring kunnen wij het profetische woord begrijpen en het plan van God gaan zien. Jezus zegt zelf tegen zijn Dicipelen;

*Dit zijn de woorden, die Ik tot u sprak, als Ik nog met u was, namelijk dat het alles moest vervuld worden, wat van Mij geschreven is in de **Wet van Mozes, en de Profeten, en Psalmen.***

De Messias is gekomen. Hij heeft als een groot aantal dingen die van Hem geschreven staan vervuld. Maar Hij gaat ook weer terug komen, om alle andere dingen die nog van Hem geschreven staan te vervullen. Als wij de rol van de Messias gaan zien in de wet(o.a de feesten) de profeten en de psalmen(bijv. ps 72) Dan gaat de Geest ons de toekomst openbaren.

Het laatste wat de Heere Jezus noemt is dat de Geest Hem gaat verheerlijken. De Geest gaat dus nooit mensen verheerlijken, de Geest gaat ook zichzelf niet verheerlijken, maar de Geest verheerlijkt altijd de Heere Jezus.

Het is goed als wij ons daarbij aansluiten in het zingen van liederen, in het getuigen, maar vooral door ons leven te stellen tot een Gode welbehagelijke offerande.

De God nu der hoop vervulle ulieden met alle blijdschap en vrede in het geloven, opdat gij overvloedig moogt zijn in de hoop, door de kracht des Heiligen Geestes. (rom15:13)